

[Finansministeren.]

nye muligheder for den særlige form for opfindsomhed, som vi her i folketinget plejer at kalde for skattetænkning, når vi skal finde et forholdsvist pænt ord for det.

Af det, jeg har sagt, vil man forstå, at jeg ikke kan anbefale dette lovforslag. Sendes det i udvalg, er jeg selvfølgelig parat til at bidrage med alle de oplysninger, som udvalget ønsker.

Jeg skal tilføje, at jeg har bemærket forslagsstillernes udtalelser om, at dette kun skulle være et første skridt. I den skriftlige fremsættelse er der nogle betragtninger om, at det skulle kunne føre videre i retning af de konservatives idé om medejerskab og medbestemmelse for de ansatte. Jeg skal ikke gå nærmere ind på dette her i dag. Forslagsstillerne skriver, at de på dette område er inde i det, man kalder en overvejelses tid, så det vil nok være rimeligt, synes jeg, at vente med at diskutere deres tanker nærmere, indtil disse overvejelser har ført til noget mere præcist end det, der er anført i forbindelse med dette lovforslag.

Ove Hansen: Når man har lidt med skatter at gøre, bliver man altid interesseret, når der kommer et lovforslag om skatter, og nu er der kommet et fra de konservative. Jeg vil meget gerne være positiv over for forslag om at forbedre vort skattesystem og skabe mere retfærdighed, så derfor var jeg nysgerrig efter at læse lovforslaget igennem.

Jeg blev ærlig talt glad, da jeg så, at det var en håndsrækning til alle lønmodtagere. Nu får alle adgang til skattefri henlæggelser. Bare de lægger mellem 500 og 10.000 kr. hen, fritages de for at blive beskattet af det henlagte beløb. Og så må de forpligte sig til, at pengene skal bindes i hvert fald i mindst 2 år. Hvornår de vil hæve pengene, overlades til den enkelte skatteyder selv.

Vi er vel alle her i folketinget klar over, at opsparing er en nødvendighed, og jeg tror også, vi har forståelsen af, at det betyder meget, at der kan skaffes penge til investeringer. Men hvis man skal præmiere en opsparing, mener jeg, at navnlig de, der har en lav indtægt, men som kan præstere en opsparing, bør præmieres. Hos dem, der f. eks. vil lide afsavn, opfatter jeg opsparingen som meget mere betydningsfuld, dér er det en

kraftanstrengelse. Det er det jo slet ikke her.

Finansministeren pegede med rette på dem, der er så heldige at have penge i et pengeinstitut og bare kan overføre beløbet fra den ene konto til den anden; så får de en skattebegunstigelse. Har man en stor indtægt, skal vi sige 100.000 kr., ja, så sparer man måske 6.000-6.500 kr. i skat. Så står der ganske vist i lovforslaget, at når pengene engang hæves, skal de beskattes. Men man kan måske selv bestemme, hvornår man vil hæve et sådant beløb; det er i hvert fald let at bestemme det, når man har nok af penge i forvejen. Det kunne jo være, man fandt et år, hvor éns indtægt måske kunne blive reduceret legalt; jeg tænker her på ekstraordinære afskrivninger osv. Derved ville man få en særlig begunstigelse, og folk med de store indkomster, marginalskatteyderne, vil naturligvis også få en fordel. Hvis folk med mindre indtægter i det hele taget kan spare penge op, vil de ikke nær få den begunstigelse, som folk med de store indtægter har. Jeg havde egentlig den opfattelse, at den forrige regering var klar over, at man på visse områder var gået for vidt med begunstigelser ved skatteopsparinger. Men nu får vi her et lovforslag, der er temmelig vidtrækkende.

Jeg har set den modtagelse, de konservatives lovforslag har fået i pressen. I Berlingske Tidende var der ikke ligefrem jubel over det, og i Politiken fra den 6. november kaldes det et paradenummer, og man henstiller til folketingsret ikke at spille tid på et forslag af denne art.

Vi vil naturligvis gerne drøfte skatteproblemer i det hele taget, men her synes jeg ærlig talt man er gået betydeligt for vidt. Jeg vil lytte med interesse til, hvad venstres ordfører og de radikales ordfører siger, om de er enige i de konservatives tanker her om en præmiering ved opsparing.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi naturligvis ikke fra mit partis side har noget imod, at det henvises til skatteudvalget. Men for at der ikke skal opstå misforståelser: sympati med forslaget, det har vi ikke.

Jens Foged: Jeg kan straks sige, at ethvert lovforslag, der på rimelig vis kan